

PLACÓWKI OPIEKUŃCZO – WYCHOWAWCZE

Podstawy prawne

- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. 211, nr 149, poz. 887 z późn. Zm.)
- Rozporządzenie Ministra Polityki Społecznej z dnia 22 grudnia 2011r. w sprawie instytucjonalnej pieczy zastępczej (Dz.U.2011, nr. 292, poz.1720)
- Uchwała Rady Powiatu w Szczecinku z dnia 28 września 2007r., nr XIII/97/2007 w sprawie szczegółowych zasad i trybu umarzania wierzytelności jednostek organizacyjnych Powiatu Szczecineckiego z tytułu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów szczególnych oraz ustawy – Ordynacja podatkowa, oraz udzielania innych ulg w spłacaniu tych należności, a także organów do tego uprawnionych
- Uchwała z dnia 27 stycznia 2012r., nr XX/151/2012r. w sprawie określenia szczegółowych warunków umarzania w całości lub części, łącznie z odsetkami, odroczenia terminu płatności, rozłożenia na raty lub odstąpienia od ustalenia opłaty za pobyt dziecka w pieczy zastępczej.
- Zarządzenie nr 23/2012 Starosty szczecineckiego z dnia 28 lutego 2012r. w sprawie wprowadzenia zasad ustalania opłaty ponoszonej przez rodziców naturalnych dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej, przez osoby dysponujące dochodem dziecka oraz osoby pełnoletniej, która uzyskała pełnoletniość przebywając w pieczy zastępczej.

Instytucjonalna piecza zastępcza sprawowana jest w formie:

- 1) placówki opiekuńczo-wychowawczej;
 - 2) regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej;
 - 3) interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego.
- Celem placówek w zależności od specyfiki działania jest tworzenie właściwych dla prawidłowego rozwoju dzieci i młodzieży warunków wychowawczych, zdrowotnych i materialnych oraz umożliwienie prawidłowego przebiegu procesów rozwoju i socjalizacji. Cele są realizowane we współpracy z rodzinami wychowanków i sądami.
 - W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego są umieszczane dzieci powyżej 10. roku życia, wymagające szczególnej opieki lub mające trudności w przystosowaniu się do życia w rodzinie.
 - Umieszczenie dziecka poniżej 10. roku życia w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego jest możliwe w wyjątkowych przypadkach, szczególnie gdy przemawia za tym stan jego zdrowia lub dotyczy to rodzeństwa.
 - .W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 14 dzieci oraz osób, które osiągnęły pełnoletniość przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2.
 - W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 8 dzieci oraz osób, które osiągnęły pełnoletniość przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2
 - W razie konieczności umieszczenia w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego rodzeństwa, za zgodą dyrektora tej placówki oraz po uzyskaniu zezwolenia wojewody, jest dopuszczalne umieszczenie w tym samym czasie większej liczby dzieci, nie więcej jednak niż 10.
 - Placówka opiekuńczo-wychowawcza zapewnia możliwość przyjmowania dzieci przez całą dobę.

➤ **Placówki opiekuńczo-wychowawcze ze względu na specyfikę działania dzielą się na:**

- Socjalizacyjną,
- Interwencyjną,
- Specjalistyczno – terapeutyczną,
- Rodzinną.

Placówka opiekuńczo-wychowawcza typu rodzinnego:

- wychowuje dzieci w różnym wieku, w tym dorastające i usamodzielniające się;
- umożliwia wspólne wychowanie i opiekę licznemu rodzeństwu;
- współpracuje z koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej i asystentem rodziny.

Zadaniem placówki opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego jest:

- doraźna opieka nad dzieckiem w czasie trwania sytuacji kryzysowej, w szczególności placówka jest obowiązana przyjąć dziecko w przypadkach wymagających natychmiastowego zapewnienia dziecku opieki.

Placówka opiekuńczo-wychowawcza typu specjalistyczno-terapeutycznego sprawuje opiekę nad dzieckiem o indywidualnych potrzebach, w szczególności:

- legitymującym się orzeczeniem o niepełnosprawności albo orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności;
- wymagającym stosowania specjalnych metod wychowawczych i specjalistycznej terapii;
- wymagającym wyrównywania opóźnień rozwojowych i edukacyjnych.

Placówka socjalizacyjna zapewnia całodobową opiekę i wychowanie dzieciom całkowicie lub częściowo pozbawionym opieki rodzicielskiej, dla których nie znaleziono rodzinnej opieki zastępczej.

Zasady i tryb kierowania do placówek opiekuńczo-wychowawczych

- Do placówek opiekuńczo - wychowawczych kieruje powiat właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, przy pomocy Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie.
- Podstawą skierowania do placówki jest orzeczenie sądu albo wniosek rodziców, opiekunów prawnych lub małoletniego.
- Jeżeli właściwy powiat nie może skierować dziecka do placówki z powodu braku placówki określonego typu lub z powodu braku miejsca w placówce niepublicznej tego typu na jego terenie, zwraca się do innego powiatu z wnioskiem o skierowanie dziecka do odpowiedniej placówki.
- Do skierowania do placówki załącza się:
 - orzeczenie sądu o umieszczeniu dziecka w placówce albo wniosek rodziców lub opiekunów prawnych o umieszczenie dziecka w placówce,
 - odpis aktu urodzenia,
 - w przypadku sierot lub półsierot – odpis aktu zgonu zmarłego rodzica,
 - dostępną dokumentację o stanie zdrowia dziecka,
 - dokumenty szkolne,
 - aktualny wywiad środowiskowy wraz ze szczegółowym opisem sytuacji dziecka,
 - dokumentację dotychczasowych działań podjętych wobec dziecka i rodziny i rezultatu tych działań.

Ustanie pobytu wychowanka w placówce opiekuńczo-wychowawczej

- Pobyt wychowanka w placówce rodzinnej, interwencyjnej, socjalizacyjnej lub resocjalizacyjnej ustaje w przypadku:
 - powrotu dziecka do rodziców,
 - zakwalifikowania dziecka do innej formy opieki,
 - usamodzielnienia się wychowanka,
 - orzeczenia sądu o zakończeniu pobytu dziecka w placówce.

